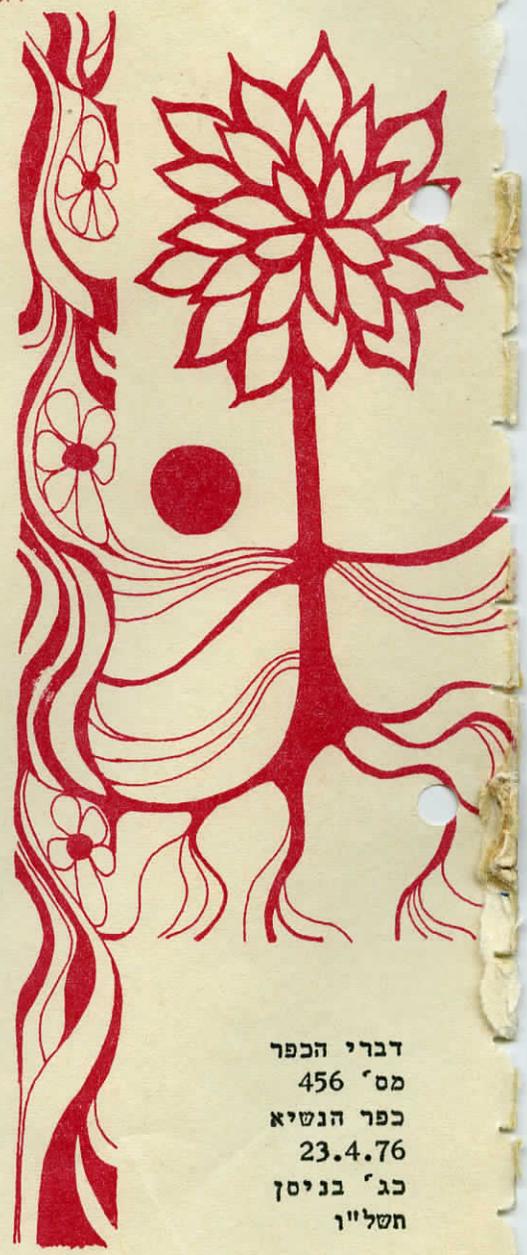

דברי הכפר

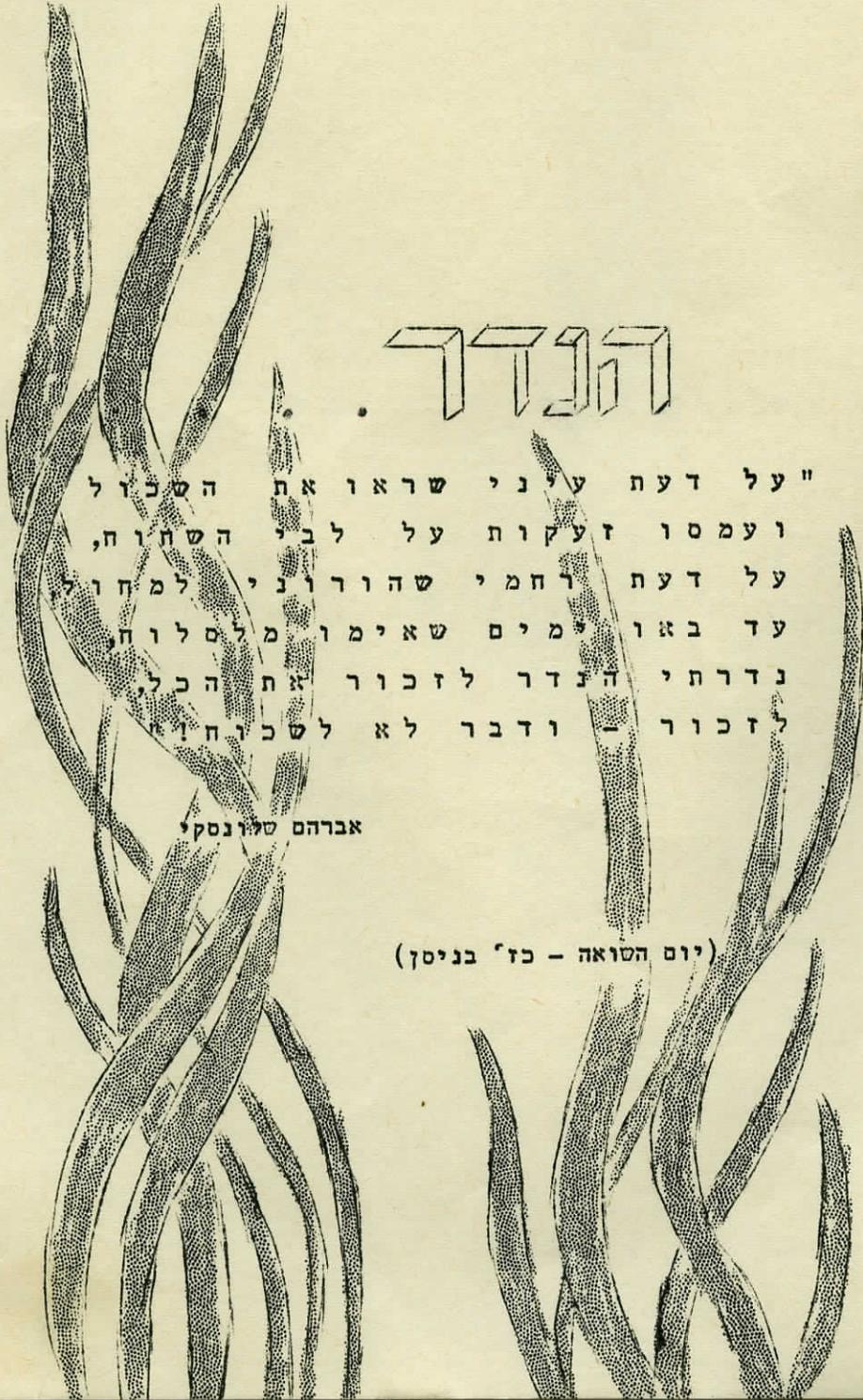
הנדר

" על דעת עליני שראו את השכול
 ועמסו זעקות על לבי השחוח,
 על דעת רחמי שהורוני למחול
 עד באו ימים שאימו מלסלוח,
 נדרתי הנדר לזכור את הכל,
 לזכור - ודבר לא לשכוח!"

אברהם שלונסקי

(יום הסואה - כז' בניסן)

דברי הכפר
 מס' 456
 כפר הנשיא
 23.4.76
 כג' בניסן
 חשל"ו

ל ז כ ו ר ה ש ל ו ת י ק ה - ה ג ב ד י ו ו י ס ז " ל

בבואי לכתוב כמה מילים לדמותה של סבתא הטי דיוויס, עלי קודם כל להדכיר את חקופת עליהה ובואה למשק שלנו. היתה זו התקופה הקשה לאחר הקמת המדינה שבה הצנע שלט בכיפה, הכל היה בקיצוב קפדני מזון, בגדים, חמרי בניה, ברזל ועוד; בקיצור הכל היה מוקצב, פרט לאויר צח - אנו כמשק צעיר בראשית דרכו, עמדנו לפעמים לפני בעיות לא קטנות כדי לספק את הצרכים הראשוניים לחברים, כי לא היה כסף, וברוב הזמן אפילו אם היה כסף לא יכולת לקנות בו דבר, ונוסף לכך היינו מפוצלים בשני מקומות, באתר ההתישבות החדש בגליל, בזמן שהנשים והילדים נשארו במחנה במבואות המזרחיים של חדרה.

והנה הופיעה לנו אמא ראשונה, לא לביקור, אלא להתישב בינינו ובאה עם כל ה"פעקלעך" שלה, לא כמו חברינו שעלו כל אחד עם תרמיל הגב שלו. היא הביאה כעין "ליפט" - בהיותי אז מרכז קניות, קיבלתי אותה ליד כבש האניה בנמל חיפה, והבעיה הגדולה היתה איך להעביר ארגז ענקי זה למחננו בחדרה, כי היה זה חרף ולא היה כביש גישה למקום וזכורה לי ההתמקחות עם הנהג, כשראה את הדרך למחנה ליד משק הפועלות בחדרה, כדי שלפחות ינסה להגיע למחנה.

עבורה היתה זו החלטה הלוצית שאנו לא הערכנו כראוי בזמנו, והיום כשהגעתי בערך לגיל שבו היא עלתה אלינו, יכול אני להבין את עוז החלטתה לעזוב את הכל באנגליה - בית, חברים, סביבה וסדר חיים, ולבא לסוף העולם לתנאים הפרימיטיביים ששררו אז אצלנו, וברוב המשקים בארץ; וכל זה בגיל 54, ולבוא למקום שבו אין מקום להתרחץ, פרט למקלחת הציבורית ושאיך אפילו בית שמוש ראוי לשמו, פרט לבור באדמה עם כמה פחים מסביב, ללא תאורה בלילה וכמובן ללא מדרכות.

ובכל זאת לא זכורה לי מלת ביקורת או טרוניה כלשהיא מפיה, קבלה את כל זה ב"יסורים ואהבה" ולהיפך היתה תמיד ראשונה לעודד, לעזור ולהתעניין בכל המתרחש והנעשה במשק, עזרה בכל מאודה בעצות ובמעשים. וראה זה פלא, היתה תמיד נקיה ומגוהצת, למרות התנאים מסביבה שמרה על הופעה חיצונית נאה בזמן שחברינו, מתוך טרדות היום או סתם לא-איכפתיות, לא חשבו אפילו על כך, או נגיד אפילו אם רצו לא הצליחו בכך.

היא היתה ראשונה מבין ההורים שבאו להסתקע בינינו, קלטה את כל אלץ שבאו אחריה, עודדה אותן כשרוחן נפלה מפאת התנאים הקשים שמצאו אצלנו בבואן, ובכלל נהפכה במשך הזמן כ"סמל" ההורים, כעין דיוקן שסמלה את שכבת הגיל הזה אצלנו, ולמרות שהיה לה שם פרטי, מסופקני אם היו יותר מקומץ חברים שידעו את שמה הפרטי, כי נהגו לקרוא לה גברת דיוויס.

ואם בערוב ימיה הלכה פעילותה ושקטה, ראינו איך היא מאיטה את פעילותה מחמת זקנה, וסיותר ויותר קשה לה לתפוס את מקומה, הראוי למעמדה, בחגיגות החברה, חרדנו ליום שבו היא לא תהיה עוד. והנה יום זה הגיע והיא נלקחה מאתנו, שבעת ימים ומוקפת אהבת כולנו.

זכרונה יעמוד איתנו לאורך ימים.

ה כ ס ף ו ח י ל י ם מ ש ו ח ר ר י ם

הבעיות אשר עומדות לפני חייל חוזר הן רבות. זוהי פעם הראשונה שהוא איננו נמצא במסגרת, אך רק לעתים רחוקות מכיר הוא את יכולתו, את כוחו ואת רצונו. הוא מיד נמצא בעימות עם מערכת, שהיא הקבוץ, והוא נלחץ בכיוון החלטות בעלות משמעות מוסרית או חברתית. למעשה הכנתו להחלטות אלו אינה מספיקה. יתכן והכסף הניתן בידינו על ידי הצבא, הוא הבעיה הנוערת ביותר. מאחר ומקורות חוץ הם בגדר אסור, מוצא החייל את עצמו במצב מביך שלא באשמחו. לצפות ממנו למסור את הסכום ולהצטרף לדרך שלנו, זה פשטני מדי, משום שאינו יודע אם דרך זו מתאימה לו. זה עתה סיים תקופה של שנתיים שלוש, בה בילה עם אנשים מרקע שונה ומושגים שונים. חבריו מהכחה מסיילים בעולם ואלה שכבר חזרו, מלאים חוויות ומצוידיים באביזרים נכספים לבית.

ויחור על כספו, כמוהו כהשלמה עם חיי קבוץ, ויחור על נסיעה ארוכה לחו"ל ותלות בשיטה הבלתי מושלמת של ווחק לספק את צרכיו הביתיים. מאידך, אם הוא שומר על כספו, הוא יוכל לנסוע ולהתנסות בחיים, להשיג אביזרים נכספים, ובסוף להזור לקבוץ. במקרה זה הוא חש בלחץ חברתי למהר ולעזוב, כי זה איננו כשר לשהות בקבוץ ולשבת על מקור כספים חיצוני.

כך, הקבוץ מאלץ אותו, או להצטרף או לעזוב.

נראה לי שועדת הבנים לא תפשה את עיקרי הבעיה. ההצעה לכפות החלטה מוסרית למסור את הכסף או לוותר על מועמדות, היא יותר מדי שחור - לבן.

לעומת זאת, גם המדיניות הנוכחית מוטעית. כי, או שהיא מביאה את הבנים להחלטה מבוססת על חשבון כדאיות, או שנותנים לו אחר כך פיצוי עבור הצטרפותו לקבוץ.

כנסיון לפחור את הבעיות על הצד הטוב, אני מבקש להציע את ההצעות הבאות:

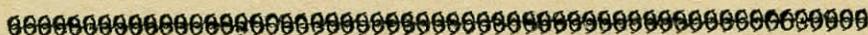
- א. כל כספי החיילים ימסרו לקבוץ.
 - ב. בנוסף לחופשת השחרור תינתן תקופה של שבוע-שבועיים.
 - ג. לכל חייל (או חיילת) ינתן סכום כסף כעין מענק עזיבה במקרה של עזיבה בתאריך מאוחר יותר.
 - ד. שנת חופש תיהפך לשנתיים חפש.
 - ה. לבנים, שקבלו, והכניסו סכומים נוספים מהצבא, יוחזר כסף זה פחות "מענק העזיבה" שקבלו קודם. כן תופחת, כל תקופת שרות נוספת משנתיים החופש. (תינתן הגבלת התקופה להחזרת הכסף).
- הנמקה לגבי כל סעיף.

1-2. ההצעה מורידה את הלחץ והאחריות מהבן ומאפשרת לו לשהות שנת עבודה בקבוץ והכרה מחודשת איחור.

3. מסייעת לו לשבת בקבוץ מבחינת רכישות לחדר (או חוספת לטיול המתוכנן). במקום לעודד עזיבה היא מעודדת הישארות.

4. הצעה זו מכירה בעובדה, שרוב החבלה נעדרים יותר משנה, כי שנה נחוצה כדי להרוויח את האמצעים ועוד שנה לטיול. כעת, אם שנה לא מספיקה, הבן צריך לבקש הארכה או להפסיק את מועמדותו. לעתים קשה לו לבקש הארכה זו ועל ידי כך מאלצים אותו לנתק מגע עם הקבוץ. שוב החלטה מאולצת. אינני חושב שההכרה בעובדה זו, תימנע ממישהו לחזור מוקדם, אם שנה כן הספיקה לו. הארכת החפש לשנתיים תאריך את ס"ה של שנות המועמדות לשבע שנים, וכך יורד לחץ מהחלטה לבקש חברות.

5. נקודה זו מכירה בשרות נוסף גם מבחינה כספית וגם מבחינת הזמן. על ידי כך, היא מאזנת את המצב.

י ל ד י ם ק ט נ י ם מ ו ל מ ק ל ט ה ס ל ו י ז י ם

עם הכנסת מקלטי הטלויזיה לחדרים, חשבנו שהמאמר, שהופיע בבטאון "אורנים", יענין חברים רבים.

ת ר ו פ ת פ ל א

אם אחת סיפרה לי, שבנה בן ה-0.8 נרגע מבכיו רק כאשר היא לוקחת אותו על זרועותיה ומתישבת עמו מול הטלויזיה... האם שמחה שהמציאה תרופת פלא ורצחה למכור לי את ה"פסנט", כדי שישרת גם הינוקות אחרים ואמהות אחרות.

אין לי ספק בכנות עדותה של האם: הילד השתתק כי הרגיש את קרבת גוף אמו ואת זרועותיה החובקות, לנגד עיניו ראה תנועה על המסך הקטן ושמע קולות בוקעים מהמכשיר ו-נשחחק. האם לא היה יותר מרגיע, אילו השמיעה האם את הקולות בשירה או בדיבור, אילו הפעילה האם נגד עיני הילד את אצבעותיה, או צעצוע צבעוני?

אין לי ספק שזה היה עדיף: אל המגע הגופני הנעים היה מתווסף קשר מילולי אינטימי, הנותן הזדמנות למפגש מילולי הדדי, זו-במילים וזה במלמול. והצעצוע היה מעורר את התינוק לפעילות ולשתוף פעולה. במקום אלה הוא בהה אל המכשיר באלם שפתיים ובאפס מעשה, עד כי "שכח" לבכות.

מ ה ב י ן ת י נ ו ק ל פ ע ו ט ?

השמש לנו האפיזודה הקטנה הזו כדגם ראשוני לגישתנו גם לילדים בני 2-3. ההבדל המהותי בין התינוק לפעוט בהסתכלם בטלויזיה, שהפעוט מביץ חלק (קטן) של ההתרחשויות על המסך הקטן: בעלי חיים מתנועעים, אנשים מדברים, כלי רכב נעים, סביבת חיים מוכרת או מוכרת למחצה קמה לתחיה, מעוררת הרגשות ומחזקת מידע אך דוקא בגלל השוני הזה בין תינוק לפעוט אנחנו חייבים בבדיקה קפדנית נוספת: מה נבחר עבורו וכמה זמן יבלה הפעוט מול הטלויזיה?

שאלת המבחר שאלה קשה היא: הפעוטות מתיחסים להתרחשות הקולנית והמתנועעת על המסך כאל מציאות.

מעורבותם מלאה:

הם מגיבים בפחד או בבהלה על התרחשויות שאינן מפחידות את הילד הגדול, או את המבוגר שמבין את הרצף ומבסס את שיפוטו על נסיון חיים עשיר. יש פעוטות שגבהלים משרטור מכונית ודהרחה מולם; אחרים חרדים מבעלי חיים שמבצעים פעולות בהישג ידם. הקולות מעוררים אף הם תגובות שונות אצל ילדים שונים. הקצב המהיר של ההתרחשויות אינו מאפשר מעקב אחרי העלילה והתמונות החולפות נטולות קשר ורצף עבור הפעוט ונקלטות בערבוביה.

ה ת ו ת ה ה ב נ ה ה ח ר ד ה ו ה ס י ו ט

שמעתי אב צעיר אומר: "הבן הקטן יכול להסתכל

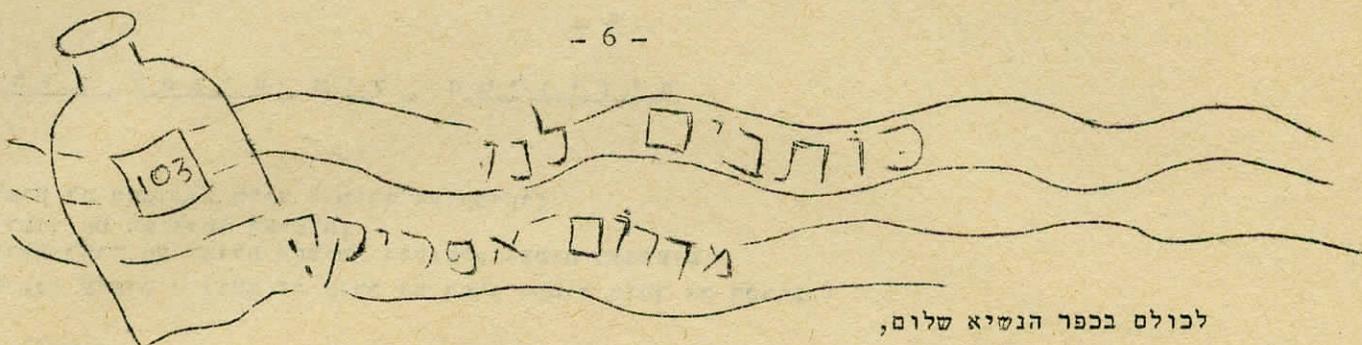
על כל דבר, הרי ממילא איננו מביין מה קורה!"

מראות חזותיים חיים ורועשים ובלתי מובנים, מעוררים אי שקט ומתחים ומשמשים כחומר גלם לסיוטים דמיוניים. מכאן שההורים חייבים להתיחס בכובד ראש למצב הנתון, שעידן הטלויזיה מזמן להם.

ה ב ר ה

על ההורים:

- לבחור בתכניות המכוונות לגיל צעיר;
- לשבת עם הילד ולהסתכל יחד בסרט;

לכולם בכפר הנשיא שלום,

עברה כבר יותר משנה מאז שהגענו הנה, ומאחר ואני קוראת קבועה של דברי הכפר, החלטתי שהגיע הזמן שאכתוב גם אני משהו.

עד סוף 1975 חיינו בדירת חדר ב"הידלבוראו", שנחשבת כאיזור המאוכלס ביותר בעולם. הבנין בו התגוררנו, היה בין הנמוכים באזור, סה"כ 8 קומות, אך רוב הבנינים הם בני 20 קומות ויותר.

איזור המסחר והבידור של "הילבראו" משתרע על שטח פי שלשה מהגודל של דיזנגוף בימי הזוהר שלו, והאווירה שם די מחושמלת, בעיקר בשבת בערב כשהמקום הומה וגועש בים אדם. אפשר לפגוש שם חברה מ"הארי-קרישנה", מחלקים סוכריות לקהל, חבורות מ"צבא-הישע", שגוררים אנשים לתפילה בצורה די חוקפנית על ידי נאומים ושירים דתיים, וכמו כן את אנשי "הכנסיה בתנועה" (אליהם משתייך קליף ריצ'רד).

מאחר ובדירתנו היה בקושי מקום לזוז, דריה התעקשה לצאת ולחלץ את עצמותיה כל יום, כך שאת השנה הראשונה כאן, בימינו לרוב בפארק הסמוך לדירתנו, שהיה מוקף מכל עבר בבנייני ענק. רוב הילדים בפארק היו מלווים על ידי אומנות כושיות, שלרוב היו עסוקות ברכילות בינן לבין עצמן ולא טרחו במיוחד להשגיח על המטופלים.

התרשמתי שלרוב, האפריקאנים עדיין חיים לפי כללי הג'ונגל - הם עצלנים וגם לא מעוניינים ללמוד או להתקדם.

אחת ההחלטות הראשונות שלי פה, היתה שלא לשכר לי עוזרת ולהיות עקקת בית "פול-טיים" - תאמינו שזה לא קל - איך אם מי להחליף מילה - לבשל, לשטוף כלים, לכבס, לגהץ, לחקן בגדים - אותה עבודה כל יום בלי שום שינוי, וכשחוליים, הכל מצטבר. למדתי להביץ את הנשים המעדיפות לצאת לעבודה מלהשאר בבית כל היום.

אפילו בהילבראו המורכב מדירות על גבי דירות, כל בנין מעסיק מספר משרתות המנקות את הדירות כל יום או יומיים, עבור סכום שנכלל בשכר הדירה. (אנחנו ויחרנו גם על שרות זה.) תפקידן של נשים אלו, הוא בעיקר למרק את רצפות העץ (פטנט שהומצא במיוחד עבור מעמד המשרתים), וכמו כן לרוקן את האשפה ולהסיר את האבק.

למרות שרות זה, האנשים נוטים לשכור עוזרת שתכבס ולגהץ בשבילם, ולפעמים גם על מנת שחבשל להם. משכורתה הממושעת של עוזרת כושית ל-6 שעות היא 35 ראנד לחדש, בחוספת אוכל ובגדים משומשים.

בבתים פרטיים, נהוג להעסיק עוזרת פלוס גנן, כשהמשרתת, מתגוררת בדרך כלל, בחדר משרתים שנמצא בחצר הבית. בוילות העצומות, שלא חסרות, ביוהנסבורג, נהוג להעסיק שלשה עד ארבעה משרתים.

רוב האפרקנים המועסקים באיזור יוהנסבורג, חיים ב"סואו", שהיא מעין מעברה עצומה ושרק בחלקים קטנים ממנה, יש שרות חשמל. שאר הכושים והצבעונים, חיים בגיטאות שונים בפרברי העיר. להודים פה שרובם מוסלמים, ניתנה רשות לקנות בתים בקרבת מרכז העיר, מאחר והם אנשי עסקים מעולים.

ישיבת המזכירות מתאריך 28/3/76

נוכחים: נטע, בני פ., אביבה, ראובן, זמי, רחל, אריה.
השתתפו: איתן, דני, ג'רמי, עמי. *מיאן א' זקיי י*

ערעורו של רימונד על האשור שניתן לשמוש ברכב הבריכת ליציאה לחופש.
ארבעה חברי המזכירות התנגדו לערעורו של רימונד. שלושה נמנעו.

המזכירות רשמה לפנייה להזמין את מרכז ועדת התחבורה ומרכז ועדת החברה
על-מנת לדון בהנחיות וסדר עדיפויות של ועדת התחבורה לגבי שמוש ברכב
חברתי משקי.

דו"ח ישיבת המזכירות שהתקיימה ב: 2/4/76

נוכחים: ראובן ג, אביבה, רחל, נטע, ינקל, בני פ, זמי, אריה ור.

1. בסחור

המזכירות קבלה חוספת אינפורמציה לדו"ח של ג'רי לפני שבוע: שהנרי שפרונג
פועל כבר חודש כאחראי למקלט עזרה ראשונה.

2. אפיק

רחל קבלה על עצמה לפגוש את נציגי אפיק השבוע וחזיא דו"ח למזכירות.
בינתיים מחפשים מקשר (ת).

3. בריכת השחייה (בהשחפות פיל וסדריק).

פיל וסדריק הסבירו את הכנייתם לשפר את המצב הנוכחי של הבריכה. סדריק
פועל לפי החלטת המזכירות בנדון "להביא את הבריכה למצב סביר לפתיחת
העונה". סדריק מסר על פרויקטים לעתיד ונמזכירות ממליצה לוועדת המשק
לאשר אותם. סדריק יביא לפני ועדת המשק דרישה לחקונגים השנה.

4. הוצאות נסיעה העירה

המזכירות שמעה הצעות שהחקבלו מסלמה להעלות את ההוצאות הנ"ל כדלקמן:-

עיר	2 נסיעות	א. בקר	א. צהריים	נסיעות בעיר + שונות	סה"כ ליום
תל-אביב	36.-	10.-	20.-	6.-	72.-
חיפה	24.-	10.-	20.-	4.-	58.-
סבריה בלי א. בקר	7.-	---	שחית 5.-	2.-	14.-
סבריה + א. בקר	7.-	10.-	---	2.-	19.-
קריח שמונה	8.-	---	5.-	---	13.-
צפת	5.-	---	5.-	2.-	12.-

ארוח ערב - 15 ל"י.

המזכירות ממליצה לפני האספה לאשר נסיון (עד אוקטובר) להלק כרטיסי אגד במקום דמי נסיעה במזומן.

5. ברור יסודי על מטרות ושיטות החינוך (בהשתתפות יעל ש. וחסר).

הוזכר שלפני שנה המזכירות החליטה על מספר נושאים אשר דורשים דיון וטיפול במזכירות ובתורה. בסדר העדיפות הופיע נושא החינוך כמספר 2 ועתה בדקנו את התקדמות הטיפול בנושא. זמי הרגיש שעל המזכירות לחייב את ועדת ההצעות למצוא אדם שיהיה אחראי לענייני חינוך בקבוץ. חמר הסבירה שבשנה האחרונה לא היה לה זמן לפעול כדרוש כמרכזת החינוך, היות והיא נכנסה לעבודה מלאה מחוץ לבית.

גם היא הדגישה את הצורך למצוא מרכז חינוך שיהיה פנוי להתמסר לתפקיד - ושלצורך זה יקבל ימי עבודה כנדרש.

הוחלט: המזכירות מטילה על ועדת ההצעות למצוא (כמשך חודש ימים) מועמד לתפקיד רכז חינוך שיעבוד במשרה הלקיח. אחרי שנבחר במרכז החינוך הוא יפעל במטרה להביא את הנושא לדיון במכרה.

6. מועד האספה הכללית

אריה וולפין הביא הצעה להחליף את ערב האספה בערב הכרס וכך האספה תתקיים כיום ג' והכרס יוקרן בסופ"ט.
המזכירות ממליצה לפני האספה לאשר את ההצעה.

7. הסירה

המזכירות ביטיבה אתרונה המליצה, שועדת החברה תזמין את עמי לדבר על הנושא "הסירה". אריה ספר שכל האנשים הקשורים בסירה בקשר בוועדה החברה להעמיד אותה לצרכי החברה, ועדה החברה המליצה להכיר בקיומה אך לא להשתמש בה עד אשר ימצאו תקן הולם לשימושה. ועדה החברה המליצה למנוח אדם שישב עם הנוגעים בדבר להכין תקן להפעלת הסירה.
סופי הסכים לקבל על עצמו המקור זה, ויביא הצעתו לישיבה הבאה של ועדה החברה. בשלב הבא תביא ועדה החברה את הצעותיה לפני החברה.

8. מתנדבים בקיץ

המזכירות קיבלה אינפורמציה:

Jewish Free School	9 סדריכים ס -	1/7-1/8
High Point	25 סטודנטים ס -	סוף יוני
	30 סטודנטים סארה"ב.	21/7-21/8
	35 סטודנטים.	8/8-20/8

בחודסנות זו זמי הדגיש את החשיבות של ביטוח אישי ללא קשר עם הקבוץ. לפי המלצה האחד כל מתנדב מנוסח בעבודה אבל עליו להביא ביטוח אישי לחקופה שהוא לא בקבוץ.

הוחלט: על כל מתנדב להצטייד בביטוח אישי המבטח אותו בכל עת בה הוא שוחח מחוץ לקבוץ. ולחקופות אלה עליו לחתום שהוא אחראי לעצמו. המזכירות מביאה את הנ"ל לתשומת לב האחראים למתנדבים. לכל אשר שולחים למתנדב לבוא אלינו, חייבים לצרף בקשה להצטייד בנ"ל. אין אנו מקבלים מתנדב שמגיע לקבוץ ללא ביטוח אישי.

9. בקשת משפחה פנקוס בקשר לרכישת שלוויזיה (בהסתתרות וויילי ומוסטי)

משפחה פנקוס בקשה אשר המזכירות להשתמש בתקציב רהוט, (אשר עומד לרשותם השנה) לרכישת שלוויזיה עכשיו ובנוא תורם לקבל סקלם שלוויזיה יוחזר להם המכוב לרכישת ריהוט.
סרכז ועדה ריהוט - מוסטי - הסביר שהתקציב לריהוט לא ניתן להעברה, לפי המלטה ועדה החברה והאספה. המזכירות אשרה בקשה ינקל לדהות את המלטה ולאפשר לו לקיים כרוזים באופן אישי בנושא.

מקס הוזמן לדו"ח על עבודת הועדה, מה עומד לפניו ומהן בעיותיה. מקס הזכיר שהועדה שנתה את שמה מ"ועדת מינויים" ל"ועדת הצעות".

(א) הועדה פועלת בחקן חסר לאחר התפטרותו של אפרים. מקס ביקש מהמזכירות לפצוא חבר במקומו.

(ב) עושים מאמצים לפצוא סוכן עבודה כי התפקיד לא מוגדר לכן יש קשיים למציאת אדם מתאים. השאלות שיש לענות עליהן בהקשר זה הן:

- (1) האם החבר סמלא התקידו בשעות עבודה?
- (2) האם סוכן עבודה הוא גם סוכן ועדת עבודה?

בשפת היגור (ג)

- (1) סוכן היגור (החלפת המזכירות רעום במקומו אחר).
- (2) סוכן ועדת מיל הרך - אולי סבאו מועמד.
- (3) סוכן חברת הילדים - " " "
- (4) נציג שני לב"ס אזורי - בסיסול.

(ד) סוכן ועדת קליטה - סבאו מועמד.

(ה) סוכן ועדת החברה - בסיסול; בשלבי הימוש.

(ו) סוכן ועדת ביטוח - " " "

(ז) לבני המזכירות, מקס הציע לא לפצוא מחליף לנעה כעת כי בלאו הכי הרכב המזכירות ישאנה בעור חודשים ספורים. המזכירות הטילה על ועדת הצעות להחליף 2 חברי המזכירות עכשיו.

ועדת כח-אדם (ח)

הוסל על נסע לבדוק את זמן כהונתה עד כה.

(ח) ועדת כח-אדם

הסטל על נטש לבדוק את זמן כהונתה עד כה.

(ט) ועדת הבריאות העניין בטיפול אבל עדיין לא מצאו הורכב.

(י) ועדת בריכה - לא הצליחו למצוא מועמדים.

(יא) מרכז ועדת החברה - מקס הביע את דעתו שעד שנסכס את עמדותינו בעניין וועדת צריכה והקשר בינה ובין ועדת החברה, לא כדאי להחליף את מרכז ועדת החברה. אריה הסכים להמשיך בתפקידו למשך תקופה זו.

11. אחראי למועדון החברים

הוחלט: היות ומינה גומרת עבודתה במועדון בתחילת מאי, על ועדת כח-אדם לנסות למצוא אחראי למועדון. יש הצעה לא להפעיל את המועדון עד אשר נמצא את האדם למלא את התפקיד הנ"ל.

12. עירעור צוות ענף החולה (בהשתתפות רימונד ס., שמעון פ., גדי, ג'רי ק., אלק, גרשי).

ועדת כח-אדם החליטה שג'רי קלמן יעבוד 3 חדשים בחדר האוכל. מרכז הענף ערער בפני ועדת כח-אדם. הערעור לא התקבל לכן ענף החולה הביא את הנושא למזכירות. המזכירות שמעה הסברים ממרכז הענף וממרכז המשק. המזכירות גם שמעה מגרשי על מצב מכונת שטיפת הכלים ועל הקושי למצוא חבר אחראי אשר מכיר את המכונה.

אחרי דיון ארוך המזכירות החליטה שג'רי ייכנס לחולה ביום א' לשלושה שבועות והשבוע נקיים ישיבת ועדת כח-אדם שתדון בנושא שנית.

נ.ב.: לאור תוספת נקודות ברגע אחרון נאלצנו לדחות:

דו"ח ועדת טווח ארוך

ועדת צריכה

לישיבה הבאה.

לקראת האסיפה - 10.4.76

1. לפני שבוע המזכירות החליטה להעלות את ההוצאות של נסיעות העירה. באותה הישיבה המזכירות החליטה להציעה לאסיפה לאשר נסיון (עד חודש אוקטובר) לחלק כרטיסי אגד במקום דמי נסיעה במזומן. לפי זה, החבר יקבל:-

ס"ה ליום	נסיעות בעיר + שונות	א.צהרים	א.בקר	העיר
36	6	20	10	חל-אביב
34	4	20	10	חיפה
7	2	5 (שתיה)	-	טבריה בלי א.בוקר
12	2	-	10	טבריה + א.בוקר
5	-	5 (שתיה)	-	קרית שמונה
7	2	5 (שתיה)	-	צפת

+ כרטיסי אגד הלוך ושב

2. דיון ראשון על הצעת ועדת בנים בקשר למענק ומשכורת הקבע של בני משק החוזרים הביתה בסיום שרותם בצבא.

מדו"ת ישיבת המזכירות - 20.2.76:

"ועדת בנים - בהשתתפות משה ב"ח וישראל ה'

הוצע שבני המשק, החוזרים הביתה בסיום שרותם בצבא, ימסרו את המענק ומשכורת הקבע, ואם לא - תחבטל מועמדותם. הושמעו דעות שונות על ההצעה. מספר חברים חמכו בהצעה וחברים אחרים לא היו שלמים אהה והביעו את דעתם שהנושא רגיש מדי לסכם במזכירות, מבלי שיעבור דיון באסיפה לפניכן.

הוחלט להעביר את הדיון לאסיפה ללא החלטה, ואחרי כן להחזיר את הנושא למזכירות."

בינתיים ועדת הבנים נפגשה עם הבנים ב"ארוחת 4 - שבת", ונשמע את התגובה, הדעות וההצעות במפגש זה.

היות והנושא מאד חשוב ורגיש, החליטה המזכירות כ-2/20 (יצא לפרסום מספר ימים אחר כך), שנקיים דיון ראשון באספה, ואחרי דיון שני במזכירות, יובא הנושא להחלטת האספה.